

Milí farníci, přátelé,

i když se za vás modlím, sloužím mši sv., s některými mluvím...chci vám napsat pár starostlivých řádků. Přítomnost koronaviru v naší zemi nás všechny věřící postavil do nové situace. Nemůžeme se setkávat, a to z důvodu, aby se zabránilo šíření koronaviru. Jistě si to bezpečnost zdraví každého toto opatření žádá. Dostali jsme se do izolace. Zdá se, že tato situace bude trvat delší dobu. Co během této doby izolaci mám/máme dělat, abychom vytrvali? Jistě je toho celkem hodně, co můžeme dělat doma. Můžeme se modlit, konat různé pobožnosti – pobožnost křížové cesty, růženec, duchovně přijímat sv. přijímání, číst Písmo sv., můžeme sledovat mši sv. v televizi či na internetu atd.

Uvědomil jsem si v této situaci jako kněz-farář, jak moc nás schází farní web. Nejsem proti novým technologiím. Víím, že je třeba za finanční prostředky webové stránky vytvořit. Snažím se hledat člověka, který co nejdřív farní webové stránky vytvoří. Bohužel nemám nikoho, kdo by se v budoucnosti o webové stránky staral, abyste měli všichni k dispozici potřebné informace o životě farnosti. Sám už nejsem schopen z časových důvodů přijmout další břemeno. Nejsem počítačový mág a počítač umím ovládat k běžným komunikacím a pracím, které přináší farní administrativa. Ano internet, sociální sítě slouží jako místo setkání...zvláště v této době si to každý dobře uvědomuje...

Nedávno jsem zahlédl slova od kardinála T.Špidlíka – Život jako setkání. Jak důležité je, aby se lidé setkávali (potkávat se nestačí!). Život křesťana je založen na setkání a to na osobním setkání. Proto mě nestačí setkat se jen virtuálně, na internetu na sociálních sítích...

Proto jako kněz bych vám chtěl nabídnout osobní setkání, a to u vás doma, kde bych celebroid mši sv. (alespoň jednou po dobu pandemie, aby se dostal ke všem případným zájemcům). Zdá se, že doba izolace bude dlouhá a společné slavení v kostele nám nebude dopřáno ani o Velikonocích. Mši sv. považuji za základní posilu života křesťana „Nebudete-li jíst mé tělo a pít mou krev nebudete mít v sobě život.“ Naše víra je už teď vystavena velké zkoušce a potřebuje posilu. Můžete mě namítnout: Nestačilo by jen sv. přijímání? Asi ano, ale mám k tomu své teologické výhrady, které zde nechci rozebírat. Chápu, že to mou nabídku, je snadné napadnout – je to nezodpovědné, jednám proti zakazu vlády, mohu být infikován, zbytečně riskuji... Do ničeho vás nenutím, musíte sami zvážit rizika. Chci vám jen nabídnout to, co mě bylo svěřeno a rozdělit se, setkat se s vámi a se vzkříšeným Pánem ve slavení, které chce být s námi a neopouští nás.

Dnešní situace nese stejné rysy, jak v době prvotní církve, kdy se věřící scházeli po domech, aby bylo zvěstováno Boží slovo, upevňována víra a byl lámán chléb. Tehdy nesli křesťané stejné riziko, byli pronásledováni, byli v nebezpečí vlastního života. Je tato situace jiná? Jde o zdraví, o život, máte pravdu... očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Tato slova recitujeme při každé nedělní mši sv. a já tomu věřím a to vyznávám.

Na svém životě nelpím. Víím, že jsem ho dostal ke kněžské službě a rád ho nabízím, obětuji. Být osobně na mši sv. chápu jako svůj kněžský úkol, zvláště v takovéto době. Na primiční pozvánce jsem měl napsáno „...a ty jako Kristus ukřižovaný i ty sám se staň obětí.“ Děkuji vám za vaše modlitby –

s úctou, váš v Kristu P.Pavel Ryšavý